

Een dag in een buurt-en-kerkhuis

Het is donderdag: de dag dat mensen in buurt-en-kerkhuis de Oase boodschappen mogen komen halen zonder te betalen. 's Morgens gaat al vroeg de telefoon. 'Nee, ik kan niet komen, ik ben ziek en er is niemand die het voor mij kan komen halen.' Zo komen er nog meer telefoontjes binnen maar het ene gesprek is het andere niet.

Er belt een alleenstaande vrouw die vijf kinderen heeft. Zij heeft haar arm zwaar gekneusd en de kinderen zijn nog klein en zij ziet geen mogelijkheid om haar boodschappen te komen halen. Er is ook niemand die het voor haar kan doen. Dat gaat mij aan het hart. In overleg met de coördinator besluiten we dat ik de boodschappen samen met een collega ga brengen. Fijn dat die collega meeging, want het was flink zoeken. Bovendien kreeg zij twee kratten, dus dat was even sjouwen.

Toen we bij haar aangekomen waren, was mevrouw erg dankbaar dat wij dit voor haar overhadden. We werden binnengelaten en daar bleek dat er meer aan de hand was. De koelkast lekte flink water, het gasfornuis deed het niet goed en de wasmachine waste niet meer schoon. Ik heb haar gezegd dat

ik zou proberen iets voor haar te betekenen, maar zei daarbij dat ik niets kon beloven. Het feit dat ik het zou proberen was voor haar al een opluchting.

De week daarop belde ze weer dat ze niet kon komen. Vooruit, nog één keer zou ik het gaan brengen. Maar ik heb er direct bij gezegd dat dit een uitzondering was. We kregen wel een schaal met koekjes mee omdat ze ons wilde bedanken.

De aanvraag voor de kapotte huishoudelijke artikelen hebben we ingediend. Nu maar hopen dat zij hiermee geholpen kan worden.

Arda Dekker

Arda Dekker werkt als secretaresse bij buurt-en-kerkhuis de Oase en de Paardenberg.